

ROZKOCHANIE (5) *sb n*

rof- (4), roz- (1).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz kochać); a jasne, e pochylone.

sg N rozkochanié (3); -é (1), -(e) (2). ◊ A rozkochani(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Przedmiot upodobania, pragnień, miłości [czego (= czyje)] (1) : gdyż go [człowieka] Pan przyrownywa liánu ktore dziś będzie zyelone/ á iutro będzie w ftog wrzuczone. [...] Otoż mařz chwałę fwoię/ otoż pychá ciála twego/ otoż mařz rořkochánie iego [ciała]. RejPos 228v.*

2. *Radość, przyjemność, szczęście, rozkosz (4): Delectamentum, Oblectatio, voluptas – Rozkochanię. Calep 299b.*

rořkochanie czyje (3): Wielkie to było zázwřdy rořkochánie moie/ izem ták duřał pánu řwemu iz on wyřluchawał prořby moie nákládáiac łářkáwycy řřfu řwicy ku pokornemu wołániu memu RejPs 170v, 178v; RejPos 112v.

cum inf (1): A nawięczřře rořkochánie moie będzie pełnić řwięta wolá twoię [Panie] RejPs 178v.

Cf ROZKOCHAĆ